

HAVÍŘOVSKÝ ZPRAVODAJ O HISTORII MĚSTA

V místě mezi velkým kruhovým objezdem a čerpací stanicí Benzina vedle staré císařské cesty stával Hostinec Rosner. V budově se taky nacházel obchod s jízdními koly, hospodářskými a šicími stroji.

OBSAH

HISTORIE ŠUMBARKU

SOCHY – J. A. Komenský

DOBOVÁ POHLEDNICE

- Restaurace Rosner

- Historické fotografie budov z první poloviny 20. století

HISTORIE ŠUMBARKU

PRAVDĚPODOBNÝ VZNIK ŠUMBARKU SE ODHADUJE DO DÁVNÝCH DOB KOLONIZACE TĚŠÍNSKA. TEHDY POVĚŘENÍ TAKZVANÍ „LOKÁTOŘI“ PROCHÁZELI ÚZEMÍ A NA VHODNÝCH MÍSTECH ZAKLÁDALI NOVÉ VESNICE. JEDNOU Z TAKOVÝCH OSAD BYL NEJSPÍŠE NĚMECKÝM LOKÁTOREM ZALOŽEN A POJMENOVÁN TAKÉ SCHÖNBERK. JEHO JMÉNO VZNIKLO PODLE MÍSTA, KDE STOJÍ DNEŠNÍ ZÁMEČEK. SPOJENÍM SLOV SCHÖN-KRÁSNÝ A BERK-KOPEC. TAM TAKÉ BYLO PRVOTNÍ OSIDLOVÁNÍ A DLE MLUVY NEJSTARŠÍCH USEDLÝCH OBYVATEL SE NÁZEV SCHÖNBERK POSTUPNĚ MĚNIL NA ŠUMBERK A POZDĚJI NA DODNES POUŽÍVANÝ ŠUMBARK.

Postupným příchodem nového obyvatelstva, vlivem rozrůstajícího se života na zámku vzniklo v obci pět osad. První a nejstarší byla právě okolo panství a další vznikaly okolo cest do Dolní a Prostřední Suché a Dolních Bludovic. Byly to osady „Dědina“, „Paseky“, „Kremple“ a „Švrkel“.

.....pokračování na str. 2

SOCHY – JAN AMOS KOMENSKÝ

Autorem sochy Jana Amose Komenského je akademický sochař Karel Vašut, rodák z Frenštátu pod Radhoštěm. Dílo se nachází před základní školou generála Svobody na Šumbarku a je vyrobeno z hoříckého pískovce.

HISTORIE ŠUMBARKU

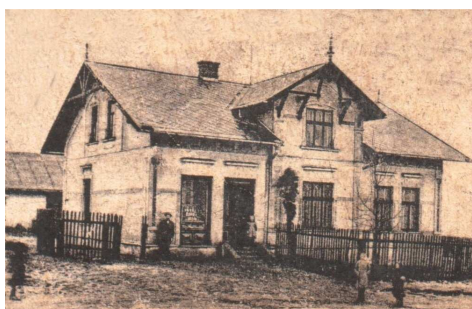
Pokračování ze strany 1

První česká škola v obci Šumbark okolo roku 1920. (dnes restaurace Tríska)

První písemnou zmínku o vesnici Šumbark dokládá až stará listina z roku 1476, kde se píše, že těšínský kníže Přemysl II udělil Janu a Petrovi ze Szumberka zastavený jim Pohvizdov. Dalším držitelem v 15. století je udáván Martin Šambor ze Šamberka (1481). V roce 1530 se stal zdejším pánem Jan Borynský z Roztropic. Jeho potomci drželi panství až do 70. let 16. století, kdy polovinu Šumbarku koupil kníže Adam Václav Těšínský a druhou Frydrych Pelhřim z Tránkovic. Koncem století bylo už panství opět spojeno a v držení Jana staršího Lubovského z Lubovic.

Na začátku 17. století, nejspíše za doby majitelů Rostků ze Bzí byl vystavěn jednopatrový renesanční zámek s dvorem. Za další majitele se uvádí Jan Rymultovský a jeho

Obchod se smíšeným zbožím pana Fukaly v roce 1921.

syn Vilém. V roce 1764 prodali vlastnictví Antonínu z Viplar a ten 1786 Karlu Ruseckému z Ejvaně.

Od počátku 19. století se v Šumbarku vystřídalo mnoho majitelů, například svobodný pán Václav Sedlnický z Choltic, František Kněsek a po něm Frydrych hrabě von Arco s manželkou Henriettou roz. baronkou von Durant. 1835-1845 byl vlastníkem Josef Ludvík Neisser a od něj panství odkoupila společnost „Obchodní dům Wetter&Comp“. V této době žilo v Šumbarku okolo 550 obyvatel. V druhé polovině tohoto století tvořil Šumbark jednu správní jednotku s Dolními Bludovicemi. V roce 1875 se obec osamostatnila a prvním starostou se stal majitel panství Emerich sv. pán Mattencloit. 1894 zde byla postavena polská škola a v roce 1896 sběrna poštovních zásilek. V roce 1905 koupili Šumbark

uhlobaroni bratři Guttmanové a začaly se připravovat plány pro výstavbu šachty v okolí dnešního vlakového nádraží. Z důvodu vypuknutí 1. světové války se výstavba nikdy nezrealizovala. V roce 1911 byl Šumbark napojen na železniční dráhu a ve stejném roce vznikla četnická stanice. 8.9.1915 bylo otevřeno vlakové nádraží a 1920 nová česká škola. Ve 40. letech patřil Šumbark mezi centra bojů a přechodů státních hranic. Od roku 1947 začala na Šumbarku výstavba prvních domů nového sídliště a jeho část se 1955 stala součástí nového města Havířova. 1960 byl pak Šumbark připojen k Havířovu kompletně celý.

Zámek v Šumbarku s hospodářskými budovami v roce 1913.

Restaurace Slonka v Šumbarku v roce 1919. (dnes pneuservis na ul. Požárnická)